

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXX. S. Hieronymus. Solus sedebam, quoniam comminatione replêsti me.
Jer. 15. v. 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXX.

S. Hieronymus.

Solus sedebam, quoniam comminatione replesti me. Jer. 15. v. 17.

Considera, quando sub horrida
 Palaestina specu imaginaberis
 Hieronymum ad solitariam fluminis
 ripam haerentem scopulo, sacro volu-
 nate ante oculos posito, veste lacerâ,
 vultu squalido ostentare pectus ver-
 bebibus lividum, imò eruentatum, nec
 vitam retinere sensum viri præter
 mortem, quo subinde se vertit ad
 audendam sonoram tubam, quâ cite-
 rit ad iudicium, illico manifestum ti-
 bore sensum horum verborum: *Solus
 sedebam, quoniam comminatione
 replesti me.* Erant hæc verba Jeremiae
 pronunti ob comminationem non sol-
 lam denunciativam, sed definitivam,
 quam hauserat ex ore DEI, cui omni-
 no decretum jam erat excidium Jero-
 solymæ. porro quid est unius civitatis
 excidium comparatum cum Mundi
 totius excidio? & ideo quanto me-
 litis verba ista proposito nostro con-
 veniunt! Tu cura, ut eorum vim
 bene imprimas menti tuæ: quantum
 enim fores obstrictus DEO, si tu quo-
 que dicere aliquando cum veritate
 posses: *Solus sedebam, quoniam com-
 minatione replesti me?*

2. Considera Prophetam non dice-
 re se repletum quocunque terrore, sed

eo, qui nascitur ex comminatione: quia
 ille est etiam de malo possibili, iste ve-
 rò de malo imminente. & talis erat,
 quem habebat Hieronymus, dicere
 solitus: *Ego peccatorum sordibus in-
 quinatus diebus ac noctibus operior cum
 timore reddere novissimum quadran-
 tem.* Terror in extremo die Judicij
 adeo erit universalis, ut sit futurus
 communis non solum hominibus ju-
 stis, sed & Angelis, sed Archangelis,
 imò ipsis Spiritibus, qui naturâ suâ for-
 tes dicuntur: *Et virtutes Cælorum com-
 vebuntur.* Erit autè iste plurimū diver-
 sus ab illo peccatorū & tamè ille pec-
 catorū is est, qui debet tibi proprius es-
 se timor. Timor, cum est mali gravissi-
 mi, trifariam dividitur nempe in Ti-
 morem Admirationis, Stuporis, & A-
 gonis. Timor admirationis erit ille
 mentium Angelicarum, quæ confi-
 derabunt malum imminente Judicij
 tanquam malum, quod nec ab ipsis
 quantumvis sublimibus capi satis pos-
 sit, & eâ cogitatione sicut quæ at-
 tonite, & absorptæ. Timor Stupo-
 ris erit ille hominum justorum, qui
 malum illud considerabunt ut malum,
 quo & ipsos pronissimum erat involvi,
 nisi DEUS abundanti gratiâ prævenis-
 set.

set. Unde vix credentes sibi ipsis, dum se liberatos cernunt, apprehendunt ut malum infinitè majus, quàm in terra sibi persuaserant, quæ cogitatio illos quasi stolidos reddet & stupidos. Timor Agonis erit ille peccatorum, qui non solum malum illud apprehendent ut immensum, atque insolitum, sed ut jam jam sibi imminens, & ea cogitatio deducet ipsos ad statum cum morte luctantis. Timor iste peccatorum meritò debet esse tuus, quando diem cogiras extremum. Vide proinde, quò is deducere te debeat, nempe ad angustias agentis animam; quia timor est mali, cui momento succedere necesse est, nisi studeas evitare, mortem æternam. Ut ut sit, dicebat Propheta suo timore se plenum, imò repletum esse: *Solus sedebam, quoniam comminatione replèsti me.* ita ut instar vasis jam exundantis etiam in eos transfunderet, cum quibus agebat. Talis erat timor S. Hieronymi. Habebat timore judicij plenas aures, plenum caput, plenum cor, plenam linguam, unde quasi ferre impotens æmum eâ plenitudine cuncta sua volumina replevit. ô quàm facilè te quoque impleat hic timor, si studiosè expenderes grande malum, quod eo die involvere te poterit! *non Phasur vocavit Dominus nomen tuum, sed pavorem undique.* Jer. 20. v. 5.

3. Considera, quis fuerit effectus, quem in Propheta hic ejus timor peperit. A consortio hominum recessit: *Solus sedebam, quoniam comminatione*

replèsti me. at hoc etiam in S. Hieronymo suus timor effecit; quæ ratio fuit, qui ipsum in solitudinem compulit. Propheta recessit ex merito timore, Sanctus iste partim timore, partim securitatis causâ, quia putabat se procul ab hominibus remotum facere eas culpas declinaturum, de comminationem daturus erat illo humiliter. Si tu, ut par est, timeres extremum judicium, credisne tam libenter a hominibus acturum? Dic, quid est minimum commercio trahis multas infirmitates, contagia etiam leuissima. *Ecce elongavi fugiens, & mansi in solitudine.* Pl. 54. v. 8. Cur gratia utilitatis exemplum non committitur profectum adhibes? Tandem in solitudinem concedis, *fugiens*, sed deinde non mansi in agrè diem dimidium ibi etiam jam lassatus es. non ita faciebat Propheta, qui proin dixit: *Solus sedebam* modo non ita faciebat Hieronymus. iste *sed* in solitudine non quòd in ea versaretur otiosus, potius usque ad ætatem decem annorum tentus erat speculando, scribendo, psallendo, & dando responsa ad petitione plena omnibus, quæ ex Christiano ad ipsum tanquam munere oraculum confuebant; sed in solitudine sedem fixit stabilem, habitis in vitationibus, quas quædam dignitatis personæ etiam ex ipso faciebant. hoc quippe solum negotium cordi erat, expectatio

Judicis.